

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหาและความสำคัญ

ระบบการปกครองที่ประเทศต่าง ๆ มีใช้กันอยู่ ก็เพื่อความเป็นระเบียบ และความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติ การจะเลือกใช้ระบบการปกครองแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมและความต้องการของประชาชนในประเทศนั้น การเมืองและการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยก็เป็นระบบการปกครองรูปแบบหนึ่ง ที่สามารถสร้างความเจริญและความมั่นคงต่อ ประเทศ ที่นำมาใช้เป็นรูปแบบการปกครองได้ โดยเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การเมืองและการ ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนในประเทศเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด การปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยประชาชนพลเมืองจะต้องมีกรอบความคิด (concept) ที่ว่า "กิจกรรมทางการเมืองการปกครองเป็นหน้าที่ที่ทุกคนในสังคมต้องเอาใจใส่และรับผิดชอบร่วมกัน จะหลีกเลี่ยงหรือ ปฏิเสธความรับผิดชอบมิได้"

การจัดการปกครองท้องถิ่นเป็นการจัดการปกครองเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนให้ ท้องถิ่นได้มีอิสระในการปกครองตนเองมีส่วนร่วมทางการเมือง มีสิทธิมีเสียงดำเนินการปกครอง กันเอง อันเป็นรากฐานและวิถีทางของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จุดประสงค์ เพื่อสอน ให้รู้ว่าทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการบริหาร ซึ่งตนเองได้เลือกตั้ง ทำให้เกิดความ

รับผิดชอบและความห่วงแทนต่อสิทธิผลประโยชน์ที่พึงได้รับและปกป้องเอาไว้ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่ดีในการพัฒนาการเมืองระดับชาติต่อไป

Roscoe C. Martin กล่าวไว้ในหนังสือ Grass Roots อีกว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากปราศจากการปกครองท้องถิ่นการปกครองอื่น ๆ จะไม่มีความหมายอย่างใดเลย และการปกครองท้องถิ่นหรือการปกครองระดับต่ำสุด (grass roots government) นี้เอง เป็นความหวังหรือความคาดหวังของคนในสังคมว่า จะเป็นส่วนประกอบที่ส่งเสริมชีวิตที่เป็นประชาธิปไตย¹

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่หยิบยกมาเสนอจะเห็นได้ว่า การปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางอารยธรรมของมนุษย์ และเป็นการยอมรับความสำคัญของบุคคล นอกจากนี้เป้าหมายของการปกครองท้องถิ่น คือ การสร้างความรัก ความห่วงแทน ความเข้าใจในสิทธิและความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นของประชาชน การปกครองท้องถิ่นที่เข้มแข็ง และบริหารที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนจะรู้สึกตัวว่ามีความรักผูกพัน มีส่วนได้ส่วนเสียต่อถิ่นอาศัย อันจะเป็นการสร้างพลเมืองที่รับผิดชอบ (responsible citizen) ให้แก่ประเทศชาติในที่สุด ประเทศต่าง ๆ ในโลกจึงจัดให้มีการปกครอง

¹Roscoe C. Martin, Grass Roots, (New York : University of Alabama Press, 1957) p. 30. อ้างใน ชูวงศ์ ฉายบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น), 2539 หน้า 11

ท้องถิ่นอย่างกว้างขวางและพัฒนาให้องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นกลไกที่จะเสริมส่งให้เกิดความมั่นคงขึ้นในชาติ

การจัดให้มีการจัดการปกครองท้องถิ่น ก็โดยเหตุผลที่ว่าไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงปัญหาและความต้องการท้องถิ่นได้ดีที่สุดเท่าคนในท้องถิ่นเอง มันจะเป็นการดีกว่าอย่างแน่นอนสำหรับประชาชนที่จะเริ่มต้นด้วยการควบคุมกิจการท้องถิ่นก่อนที่พวกเขาพยายามที่จะควบคุมกิจการของรัฐโดยผ่านทางสภา² และจะทำให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการแก้ไข้ปัญหาของตนได้ เรียนรู้กระบวนการการเมืองการปกครองและการบริหารในท้องถิ่น โดยเหตุนี้จึงย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างที่องค์การปกครองท้องถิ่นจะตอบสนองได้ เพราะเจ้าหน้าที่องค์การปกครองท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้งของคนในท้องถิ่นเอง ถ้าจะวิเคราะห์กันให้กว้างขวางขึ้นไปอีก ก็ย่อมเป็นที่ยอมรับกันว่า การบริหารกิจการของท้องถิ่นนั้น สามารถตอบสนองความต้องการอันแท้จริงของประชาชนได้อย่างถูกต้อง ตามเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพกว่าการบริหารของชาติ³

การจัดการปกครองท้องถิ่น จะต้องมืองค์กรที่เป็นบุคคล มีการเลือกตั้ง มีอิสระในการปกครองตนเอง มีงบประมาณของตนเอง และยังอยู่ในความควบคุมของรัฐในขั้นสุดท้าย เพื่อ

²ประหยัด หงษ์ทองคำ, "การปกครองท้องถิ่นไทย" (กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2533), คำนำ.

³ประหยัด หงษ์ทองคำ, "การปกครองท้องถิ่นกับการพัฒนาประเทศ" การประชุมใหญ่ สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 พ.ศ. 2522 (กรุงเทพฯ : บริษัทพิชการพิมพ์, 2522) หน้า 80.

ความมั่นคงของชาติ ซึ่งรูปแบบ การปกครองท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลของไทยปัจจุบันมี 6 รูปแบบ คือ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และ กรุงเทพมหานคร ความแตกต่างก็มีอยู่ที่ว่า องค์กรไหนจะมีลักษณะความเป็นอิสระในการปกครองตนเองมากกว่ากันโดยจำนวนประชากร รายได้ของแต่ละพื้นที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

โดยเหตุที่การปกครองท้องถิ่นถือกำเนิดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ดังนั้น การจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางการกระจายอำนาจ น่าจะก่อให้เกิดความเจริญเป็นประโยชน์ด้านการเมืองการบริหาร

ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญยิ่งในการบริหารงานพัฒนาชนบทเป็นองค์กรที่ได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นหลักหรือเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาที่จะแก้ไขทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในชนบทตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาด้านต่างๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า "ความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรนำดำเนินงานพัฒนาในท้องถิ่นนั้นประสบความสำเร็จแตกต่างกันออกไป ความสำเร็จในการพัฒนาของแต่ละตำบลขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ เพราะแม้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีบทบาทและประสิทธิภาพในการพัฒนาชนบทมากขึ้นก็ตาม แต่พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลก็ยังประสบปัญหาการพัฒนาความสามารถในการดำเนินงาน

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อพิจารณาตามรูปแบบแล้วจะเห็นว่าเป็นการปกครองที่ดีที่สุด เพราะสมาชิกได้รับเลือกตั้งมาจากราษฎรเป็นส่วนมากกว่าการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใด ๆ ของไทย ซึ่งจะมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลและแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น หมู่บ้านละ 2 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะเลือกคณะบุคคลขึ้นเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิน 2 คน และสมาชิก ซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน เป็นที่ประชาชนในท้องถิ่นเคารพนับถือ ซึ่งจะเป็นสะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างรัฐกับประชาชนในการทำนุบำรุงท้องถิ่นได้ดี ได้รู้ถึงความต้องการอันแท้จริงของประชาชนในท้องถิ่น จะเป็นผลดีต่อการบริหารท้องถิ่นมาก และการจัดการปกครองท้องถิ่นควรจัดไปให้ครบทุกตำบล เพื่อที่จะเป็นการฝึกประชาชนให้คุ้นเคยกับระเบียบและวิธีปฏิบัติต่อไป

ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7. คุ่มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน้าที่
อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ที่ต้องทำดังกล่าวแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลยังอาจจัดกิจกรรม
ในเขตของตนในการให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร การให้และบำรุงรักษาการ
ไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น การให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ การให้มีและบำรุงสถานที่
ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ การให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและ
กิจการสหกรณ์ การส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว การบำรุงและส่งเสริมการประกอบ
อาชีพของราษฎร การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การหา
ผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล การให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และ
การจัดกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ ในด้านความรับผิดชอบการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลนั้น คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะรับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไป
ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประธานกรรมการบริหารจะเป็นผู้แทนองค์การ
บริหารส่วนตำบลและมีพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลอีก
ด้วย

จากโครงสร้างการบริหารและบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดัง
กล่าวข้างต้น น่าจะเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ดีที่สุด ช่วยให้คนในท้องถิ่นสามารถปกครอง
ตนเองได้เป็นอย่างดี แต่เท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ได้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ในด้านหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสงค์ให้เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ควบคุมการบริหาร มีหน้าที่ในการตราข้อบัญญัติตำบล รวมทั้งอภิปรายพิจารณาข้อปรึกษาต่าง ๆ ของท้องถิ่น และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเลือกคณะบุคคลขึ้นเป็นคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นมาบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งความสามารถในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีมากน้อยในแต่ละตำบลแตกต่างกันออกไป ทำให้ความสามารถในการดำเนินงานไม่เท่ากัน

2. ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมจากรัฐด้านการเงิน เมื่อพิจารณาถึงรายจ่ายของ องค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ไม่เพียงพอในการ ดำเนินกิจการต่าง ๆ ดังนั้นกฎหมายจึงได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และเงินอุดหนุนนี้เองเป็นข้อผูกพันให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขต่าง ๆ ในการขอรับเงินอุดหนุน ทำให้ขาดความเป็นอิสระในการวินิจฉัยสั่งการไปโดย ปรยาย ซึ่งเท่ากับเป็นอุปสรรคต่อการปกครองตนเองในที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นปัญหาทั่วไปในทุกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมัก จะมีคำกล่าวอ้างเสมอว่า เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วน ตำบล การมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง และความสามารถในการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบล ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงต้องการศึกษาเพื่อพิสูจน์คำกล่าวอ้างข้างต้น และเปรียบเทียบความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลภายในเขตจังหวัด ชุมพร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งในด้าน เกี่ยวกับข้อมูลการดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน และทราบถึงสาเหตุของปัญหา อุปสรรคของการ ดำเนินงาน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานต่อไปได้

แนวความคิดในการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาคั้งนี้ใช้หลักและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่นตามแนวทางการกระจายอำนาจการปกครองและลักษณะของประชาธิปไตย เมื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและการพัฒนาประชาธิปไตยแล้ว จึงศึกษาดูว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีอะไรและประสบปัญหาอย่างไร องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการปกครองระดับพื้นฐานของไทยจะมีองค์ประกอบที่สอดคล้องหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานแค่ไหน คณะกรรมการบริหารที่มีอยู่มีความรู้ความเข้าใจในองค์การบริหารส่วนตำบล หรือมีความรู้ความสามารถเพียงพอเหมาะสมกับการสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงขีดความสามารถในการดำเนินงานตามบทบาท อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
2. เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการดำเนินงานของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
3. เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้ เป็นการศึกษาในชุมชนระดับตำบล (community study) เพื่อทราบถึงขีดความสามารถในการดำเนินงานของบุคคลและทรัพยากรทางการบริหารมีผลกระทบต่อระดับความสามารถในการดำเนินงาน โดยยึดถือคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 40 องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเกณฑ์ในการทำศึกษาวิจัย ซึ่งได้แยกจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรายอำเภอ คือ

1. อำเภอปะทิว	จำนวน	5 องค์การบริหารส่วนตำบล
2. อำเภอท่าแซะ	จำนวน	8 องค์การบริหารส่วนตำบล
3. อำเภอเมือง	จำนวน	11 องค์การบริหารส่วนตำบล
4. อำเภอสวี	จำนวน	6 องค์การบริหารส่วนตำบล
5. อำเภอทุ่งตะโก	จำนวน	2 องค์การบริหารส่วนตำบล
6. อำเภอหลังสวน	จำนวน	5 องค์การบริหารส่วนตำบล
7. อำเภอละแม	จำนวน	2 องค์การบริหารส่วนตำบล
8. อำเภอพะโต๊ะ	จำนวน	1 องค์การบริหารส่วนตำบล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ องค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ทำการศึกษาวิจัยคือ

1. คณะบุคคลที่ประกอบกันเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ทรัพยากรทางการบริหารในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. ศึกษาเน้นเฉพาะความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดชุมพรเท่านั้น

ในลักษณะของการศึกษาจะเป็นการศึกษาคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน
ตำบล จำนวนตำบลละ 4 คน รวมจำนวนคณะกรรมการบริหาร 160 คน

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยเลือกวิจัยในจังหวัดชุมพร เนื่องจากผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ใน
จังหวัดชุมพร ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในพื้นที่และสะดวกในการมีผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูล
ต่าง ๆ

สมมุติฐานของการศึกษาวิจัย

1. คุณสมบัตินของบุคคล ที่ประกอบกันเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. ทรัพยากรทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลกระทบกับความ-
สามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

วิธีการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ (descriptive and analysis) โดยอาศัย
ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่

- เอกสารวิชาการที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบล
- รายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล
- ข่าวและบทความที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองท้องถิ่นในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ผลการประชุม อภิปราย สัมมนา และบรรยาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตำบล

2. ศึกษาจากแบบสอบถาม (questionnaire) โดยใช้แบบสอบถามสำรวจภูมิหลัง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และสอบถามถึงระดับความสามารถที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคล และทรัพยากรทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดในการดำเนินงานตามบทบาท อำนาจหน้าที่ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
2. ทำให้ได้แนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเสนอผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. หากผู้ที่เกี่ยวข้อง นำข้อเสนอแนะไปปฏิบัติ อาจช่วยลดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงได้
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

การนำเสนอวิทยานิพนธ์

ในการนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของวิทยานิพนธ์ ได้กำหนดเสนอเนื้อหาออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 ประกอบด้วยความสำคัญของปัญหา แนวความคิดในการศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษาวิจัย สมมุติฐานในการศึกษา วิธีการศึกษาวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และการนำเสนอบทวิทยานิพนธ์

บทที่ 2 ประกอบด้วยความหมายและแนวความคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา มีเนื้อหาสาระสำคัญคือ แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น และทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง

บทที่ 3 เป็นบทที่เกี่ยวกับระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล การรวบรวมข้อมูลทางภาคสนาม และการศึกษาเชิงสำรวจ การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เป็นบทที่วิเคราะห์ข้อมูลองทรัพยากรทางการบริหารมีผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งบทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กับความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

บทที่ 5 . เป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะ ประกอบไปด้วยการสรุปการวิจัยว่า ความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มากน้อยเพียงใด และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย